

(Nál. ze dne 10. února 1891 č. 578 sb. »Budwinski« č. 5740; ze dne 12. května 1891 č. 1733 sb. »Budwinski« č. 5955; ze dne 13. února 1892 č. 507 sb. »Budwinski« č. 6430; ze dne 28. června 1892 č. 2114 sb. »Budwinski« č. 6702). Lhůta zápůjčky nejméně 6letá musí býti obsažena ve dlužním úpise nebo v listině postupní (nál. ze dne 20. dubna 1892 č. 1271 sb. Budwinski« č. 6557). Byla-li konverse provedena uherským ústavem, musí býti žádost za úlevu poplatků pro listinu výmaznou v Rakousku vystavenou podána do 30 dnů po vyhotovení dlužního úpisu (nál. ze dne 7. listopadu 1891 č. 3511 sb. »Budwinski« č. 6229; srv. též nál. ze dne 18. dubna 1893 č. 1390 sb. »Budwinski« č. 7206).

V. Konverse veřejných zápůjček, zástavních listů a prioritních obligací.

Při konverzi státních dlužních úpisů není třeba zvláštního stanovení osvobození od poplatků, ježto stát sám o sobě požívá osvobození od poplatků ve smyslu p. s. 75 popl. zák. ze dne 9. února 1850. Při konverzi jiných veřejných půjček vysloví se osvobození od poplatků v každém jednotlivém případě, jak se stalo ku př. ohledně bukovinského vyvazovacího dluhu zákonem ze dne 1. prosince 1893 č. 174 ř. z. Listiny, které byly vydány na základě zák. ze dne 14. června 1888 č. 88 ř. z. za příčinou konverse zástavních listů, požívají výhody § 1 zák. ze dne 9. března 1889 č. 30 ř. z. Listiny vydané za příčinou konverse železničních prioritních obligací požívají-li dle zák. ze dne 25. května 1883 č. 45 ř. z. úplného osvobození ode všech poplatků a kolků, kterážto výsada byla zákonem ze dne 26. prosince 1893 č. 207 ř. z. do konce r. 1899 prodloužena.

Konvokace (svolání) dědiců.

V nesporných záležitostech má soudce o zájmy stran z úřední povinnosti se starati a toho dbáti, aby pozůstalost oprávněným osobám se dostala. Jest jmenovitě též povinen z úřední povinnosti vyzvati neznámé dědice, aby ohlásili své dědické nároky.

1. Jsou-li dědicové pozůstalosti soudu zcela neznámi, neb neužijí-li známí dědicové ve lhůtě stanovené svého práva dědického, přes to, že o něm byli vyrozuměni, neb nebyl-li dle § 120 cí. pat. ze dne 9. srpna 1854 č. 208 ř. z. přijat díl dědický, vahavému dědici napadlý, má soud zříditi opatrovníka pozůstalosti (§ 78 cit. pat.); zároveň má soud dědice neznámé z úřední povinnosti ediktem s tou výstrahou vyzvati, aby se do roka ohlásili a svou dědickou přihlášku podali, jinak že bude pozůstalost projednána s těmi, kdož se přihlásili a důvod svého práva dědického prokázali a týmž osobám že se pozůstalost dle míry jejich nároků odevzdá; nepřijatý díl pozůstalosti pak, neb kdyby se nikdo nepřihlásil, celá pozůstalost že připadne státu jako odúmrlé. Oni dědicové, kteří se přihlásí snad později, podržují svůj nárok potud, pokud týž promlčením nezanikl (§ 128 cí. pat. ze dne 9. srpna 1854, č. 208 ř. z.). Nepotkalo-li se veřejné předvolání dědiců, dle předpisů provedené, s úspěchem a uplynula-li lhůta, ediktem k ohlášení dědického práva stanovená, buďtež pozůstalosti bezdědičné odevzdány fisku (§ 130). Byla-li stanovena lhůta na měsíc neb na rok a dato, jest za to míti, že uplyne stejným dnem kalendářním onoho data. Další lhůtu k dodatečnému prokázání práva dědického, ohlášeného dědicem dosud neznámým, lze propůjčiti (roz. ze dne 10. listopadu 1880, č. 11510, sb. »Gl. U.« č. 8178.); lhůtu tu může soudce z důvodů uvážení hodných opětně prodloužiti (roz. ze dne 5. října 1881, č. 11334,

časop. »Not. Ztg.« z r. 1882 č. 36). Roz. ze dne 5. října 1875, č. 10924, sb. »Gl. U.« č. 6754, ze dne 6. prosince 1887, č. 13650, a ze 14. února 1888, č. 1577 bylo vysloveno, že přijati dlužno též přihlášku dědickou, podanou po uplynutí lhůty ediktální, však před skončením projednání pozůstalosti, poněvadž, pokud možno, snažiti se jest o zamezení sporů. Rozhodnutí ze dne 15. února 1882, č. 506, sb. »Gl. U.« č. 8880, 8881, hájí opáčný náhled, že totiž po uplynutí jednorocní lhůty ediktální dědickou přihlášku nelze již připustiti a že po této době lze nároku na dědictví zjednati platnost jen pořadem práva. Jest samozřejmo, že ediktální vyzvání státi se má jen tehdy, když dědicové pozůstalosti soudu zcela jsou neznámi. Se zřetelem na §§ 728, 749, 759 a 760 o. o. z. bude lze o částečné odúmrti jen tehdy mluvíti, jestliže při smíšené posloupnosti dědické jednotlivé podíly pozůstalosti zůstaly nepřijaty; jestliže však ve případě zákonné posloupnosti dědické nikdo přihlášky dědické nepodá, zabere fiskus celou pozůstalost.

2. Je-li soudu osoba dědicova sice známa, avšak jeho pobyt neznám, jest dědici tomu zříditi opatrovníka a lze-li se nadíti, že dědice bude možno vypátrati a o nápadu dědickém vyrozuměti, může opatrovníkovi k tomu konci přiměřená lhůta býti stanovena. Nelze-li se však nadíti, že nepřítomný bude vypátrán, neb zůstanou-li pokusy, k tomu směřující bez úspěchu, má soud ku návrhu opatrovníkovu, kterému zde nijkého průtahu popřáti nelze, dáti nepřítomnému vědomost o dědickém nápadu ediktem, na rok znějícím, s tím doložením, že nedostaví-li se během této doby nebo nezřídí-li si zmocněnce, že dědictví jeho jménem nastoupí opatrovník, projednávání že bude konáno a čistá pozůstalost jemu připadající že bude u soudu uschována do té doby, kdy bude podán důkaz o jeho smrti neb kdy bude za mrtva prohlášen (§ 131). Zřízení kuratora ve smyslu § 131 cís. pat. předpokládá, že soudu jest známo, že určitá osoba zůstavitele přežila, že však mu není znám její pobyt; kde však soudu jest neznámo, zda-li tu vůbec takový dědic jest, tam nelze zříditi opatrovníka ve smyslu § 131 cit. pat., nýbrž tam musí býti zřízen kurator pozůstalosti ve smyslu § 128 cit. pat. (roz. ze dne 9. října 1883, č. 11739, sb. »Gl. U.« č. 9589). Přihlášku dědickou, kterou podá opatrovník dle § 131 zřízený, před uplynutím lhůty ediktální, jest zamítnouti (roz. ze dne 17. února 1885, č. 1735, časop. »Jur. Bl.« r. 1885, č. 23). Útraty, spojené s vyhlášením ediktů v novinách, zapraví se z pozůstalosti, neb byl-li edikt vydán jen ve příčině jednotlivých podílů dědických, z těchto podílů (§ 132 cit. pat.).

Konvokace (svolání) věřitelův pozůstalostních.

Je-li stav jmění pozůstalostního nejasný a chce-li dědic neb kurator pozůstalosti o pravém jeho stavu přehled si zjednati, proti možným nárokům náhradním se zabezpečiti, sporům se vyhnouti a zapravování dluhů pozůstalostních a odkazův s jistotou předsebráti, má si vymoci edikt, jímž se všichni věřitelé pozůstalostní za příčinou ohlášení a prokázání svých pohledávek na určitou, okolnostem přiměřenou dobu svolají a má do uplynutí lhůty té s uspokojováním věřitelův posečkati (§ 813 o. o. z.). Opomenul-li dědic s výhradou přihlášený za konvokaci věřitelův žádati neb uspokojil-li některé věřitele před časem, ručí věřitelům celým svým jméním potud, pokud by byli zaplacení došli, kdyby pozůstalost dle zákonného pořádku k uspokojení věřitelův bývala vynaložena (§ 815 o. o. z.). Na žádost za